

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

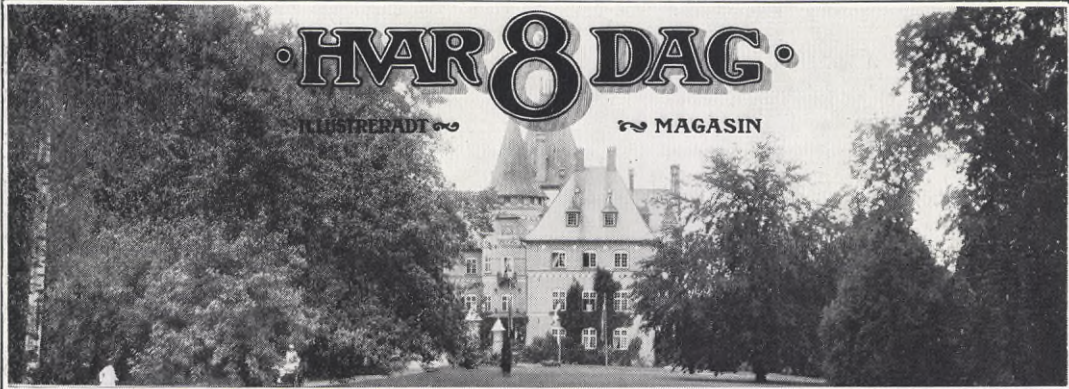
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

TROLLENÄS SLOTT. — FOTO. RAHMN, MALMÖ.

15:DE ÅRG

DEN 14 DECEMBER 1913.

Nº 11.

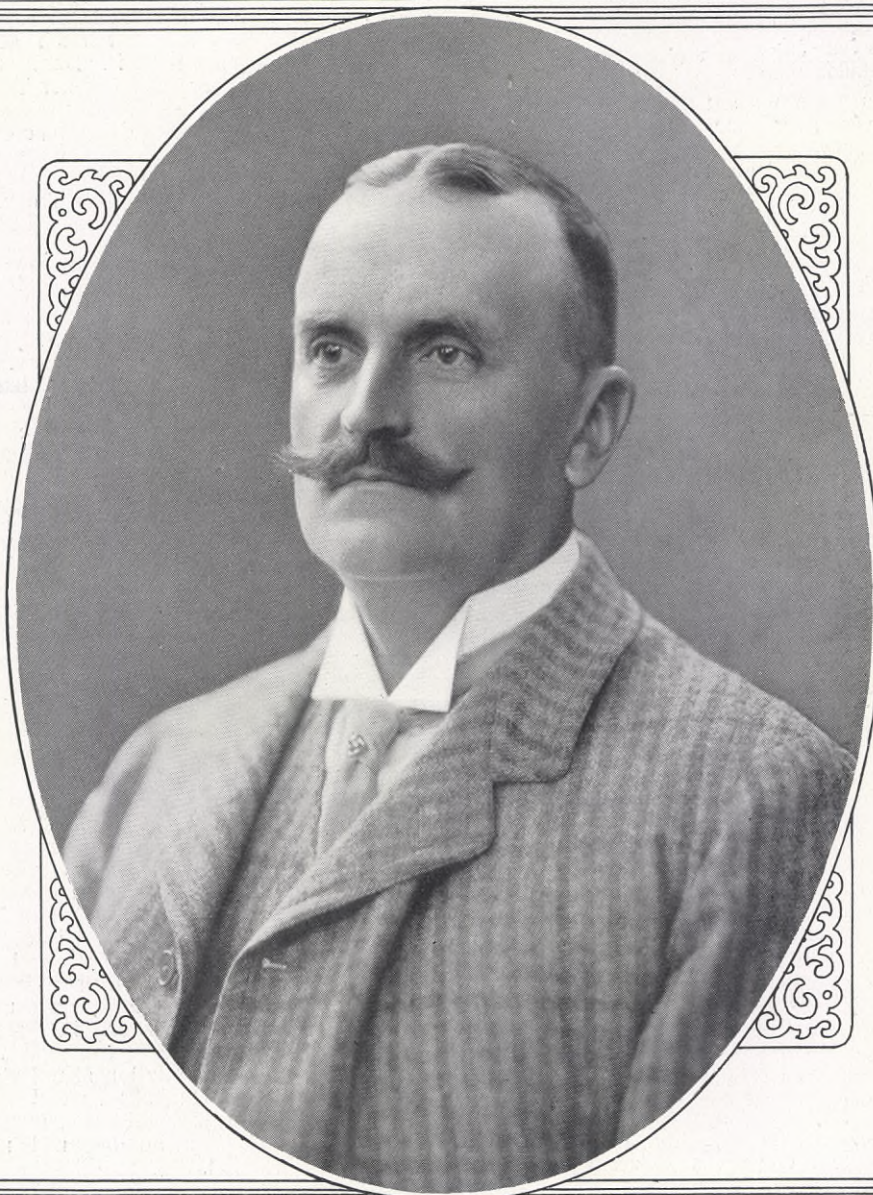

Foto. Rahmn, Malmö.

Klith: Ernst Sjöström.

Nils Holm

NILS TROLLE.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

För kort tid sedan gick ett meddelande genom prässen, att förste hofjägmästaren, frih. Nils Trolle på Trolleås hos länsstyrelsen i Malmöhus län afsagt sig det riksdagsmannaupdrag i Första kammaren, han vid tjugoen riksmöten utöfvat. Med honom bortgår den siste kvarvarande i den rad af stora adliga jorddrottar, hvilken under de hittills gångna årtiondena efter 1866 års representationsförändring utgjort en karaktäristisk prydnad för Första kammarens Skånebank.

Nils Axel Arvid Trolle är född på Klågerup i Hyby socken i Skåne den 30 mars 1859 som äldste son till den berömde landthushållaren, kammarherre Carl Axel Trolle därstädes och hans maka Ebba Carolina Eva Maria Charlotta Toll. Vid 16 års ålder blef han volontär vid Skånska husarregementet och kvarstod som sådan i fyra år. År 1880 aflade han mogenhetsexamen vid Helsingborgs högre allmänna läroverk och inskrefs samma år som student i Lund samtidigt med brodern Carl Axel, hvilken äfven han sedermera gjort sig bekant som driftig jordbrukare och framstående riksdagsman. Det var emellertid redan nu tydligt, att Nils Trolle icke var kallad att göra sin lifsinnsats vare sig på den militära banan eller på de lärda mödornas område. Redan fadern hade vid sitt fränfalle 1879 lämnat i sina söners vård betydande jordegendomar: Klågerups och Bjällerups gårdar med underlydande. Men därefter var det vid denna tid tydligt, att fabroren, innehafvaren af det Trolleska fideikommisset icke skulle komma att efterlämna arvingar och att Nils Trolle sålunda var predestinerad att övertaga dithörande, omfattande domäner. Detta skedde också, då frih. Nils Trolle d. ä. den 17 aug. 1890 afled.

Det Trolleska fideikommisset är den förnämsta af de fyra stortartade fideikommissstiftelser, med hvilka Skånes rikaste godsägare på 1700-talet Fredrik Trolle på sin tid icke blott sörjde för sina efterkommande, utan och hugfästade det Trolleska namnet. Åt äldsta dottern Fredrika Vivika Bonde och hennes efterkommande lämnade han Eriksholm, som därefter skulle kallas Trolleholm liksom dess innehafvare Trolle-Bonde; åt andra dottern Hilda Birgitta Wachtmeister och hennes efterkommande anslöt han Wärringe, nu benämndt Trolleberg, med en Trolle-Wachtmeister till innehafvare: dess fideikommissnatur har sedermera öfverflyttats på Trolle-Ljungby i Kristianstads län; åt yngsta dottern Sofia Elisabeth Augusta Löwen slutligen blef för af honom testamenterade pänningar inköpt egendomen Ludgonäs i Södermanland att under namn af Trollesund utgöra släktgods åt en Trolle-Löwen. Men åt äldste sonsonen lämnade han icke blott pärlan, sitt eget älskade Näs, nu Trolleås, utan äfven Fulltofta i socknen af samma namn. Om fideikommissets omfattning kan man göra sig en föreställning däraf, att taxeringsvärdet därå uppgår till icke mindre än bortåt 3 $\frac{3}{4}$ mill. kr.

Den nye fideikommissarien, som med fideikommisset jämväl ärde friherre-titeln, visade sig snart icke blott som en god landthushållare, utan ock som en pietetsfull vårdare af det urgamla Thottska gods, hvarpå han nu slog ner sina bopålar. Under liflig medverkan af sin konstliska maka, friherrinnan Anna Eleonora Sophia Leijonhufvud, med hvilken han 1888 ingått äktenskap, skred han snart till omfattande restaurerings- och byggnadsarbeten på slottet. I sin nuvarande form kan detta i själfva verket sägas vara en med användande af äldre delar åstadkommen fullständig nyskapelse, hvars konstnärlige upphofsman är den bortgångne berömde danske arkitekten, etatsrådet, sedermera kammar-

herren F. Meldahl. Slottets hufvudbyggnad är till omfattningsmurar densamma som den äldre; liggende i norr och söder höjer den sig i tre våningar. Åt vestra långsidan, som vetter åt den synnerligen vackra trädgården ser man ett kraftigt fyrkantigt torn med hög spira framspringa; åt gårdsidan ett motsvarande, ehuru betydligt mindre rundtorn. Taket är högt och brant, med vindskupor och tureller i hörnen. Det mäktiga fyrkantiga tornet har en högt uppdragen firsidig spira af fransk renässanstyp. Nedom densamma tureller i alla fyra hörnen. Borggården omfattas i norr och söder af de nybyggda, från hufvudbyggnaden framspringande långa flyglarne, två våningar höga, hvilka framtill sluta uti en våning högre samt betydligt bredare paviljongbyggnad med brant tältak. Betäckningen å taken är skiffer och å tornen koppar. Den fjerdre fria sidan begränsas af ett gallerverk med pelare. Hufvudingången är förlagd i rundtornet, som har en sandsten med det Trolleska och det Leijonhufvudska vapnet. Å ömse sidor om denna äro i muren tvänne minnesstenar med inskriptioner infattade. Den ena stammar från Thottarnes gamla borg och bär följande inskrift: "Der Mand skref 1550 paa det nyende aar laed jag her Tage Tot bygedene gaard. Gud under meg og mine efterkomere at besite hanom saa at vi kunde alle Guds venskab faa". Den andre minner om den senaste restaureringen: "Aren 1891—93 restaurerades midtelpartiet och nybyggdes flyglarne af Nils Trolle. Hvilke Guds välsignelse öfver den nya borgen, liksom den under sekler hvilat öfver den gamla".

Inredningen är det praktfulla yttre värd. För hufvudvåningen har den utförts efter ritningar af slottsarkitekten Agi Lindegren. Här anträffas för öfrigt konstverk af Oscar Björck och Acke Andersson, Liljefors, Törnå, Rydberg, Wahlqvist o. s. v. äfvensom en mängd dyrbara gobeliner. I sin helhet kan slottsbyggnaden betraktas som en af de praktfullaste i vårt land.

Lika litet som sin fader har emellertid Nils Trolle inskränkt sin verksamhet inom egna rå och rör. Inom Malmöhus läns hushållningssällskap gjorde han sig tidigt bemärkt och blef redan 1894 ledamot af dess förvaltningsutskott. Det dröjde för öfrigt icke längre än till 1902, förr än han ryckte upp till platsen som sällskapets vice ordförande. Följande år invaldes han i landbruksakademiens skogs- och trädgårdsafdelning. År 1908 var han ordförande i den kommitté, som hade hand om anordnandet af nämnda års stortartade landbruksutställning i Eslöv. Vidare är frih. Trolle ordförande i styrelserna för Sveriges utsädesförening och för Brand- och liförsäkringsaktieb. Skåne samt v. ordf. i styrelsen för Lund—Trelleborgs järnvägsaktieb. Vid hofvet intager han sedan innevarande år ställningen som förste hofjägmästare.

I första kammaren invaldes Trolle första gången 1894 och har sedermera omvalts 1903 och 1911. Han anslöt sig här till majoritetspartiet, men tillhörde städse dess moderatare element. Efter att för:t ha användts som suppleant i särskildt utskott samt i lag- och bevillningsutskotten blef han från och med 1901 ordinarie ledamot i det sist nämnda, som han allt sedan dess tillhört och hvarinom han förvärfvat sig aktning och förtroende för det alltid vederhäftiga och sakliga sätt, som utmärkt hans inlägg i föreliggande frågor. På grund häraf har han också af k. m:t tagits i anspråk för vissa utredningar rörande restitution af tull vid utförelse af förmald utländsk spannmål m. m. I debatterna har han endast mera sällan deltagit, men då alltid på ett sätt, som försäkrat honom om kammarens öra och uppmärksamhet.

PRINS EUGENS NYA KONSTGALLERI.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEN NYUPPFÖRDA KONSTHALLEN FÖR PRINS EUGENS SAMLINGAR.

Kllchot: Kem. A.-B. *Dagligt Silfversparre, Sölm-Gbg.*

Prins Eugens nya konsthall, hvilken uppförts i anslutning till prinsens palats på Valdemarsudde och någon tid stått färdig, har nu fått sitt tafvelgalleri ordnadt. Den i enkel stil hållna byggnaden, utförd efter ritningar af arkitekten Boberg, rymmer en stor sal samt två smärre rum med väggar i matt hvit puts och utan annan fast utsmyckning än en låg hvit marmorpanel och en smal dörrinfattning i gul-

aktig marmor. Till de synnerligen goda belysningsanordningarne har uppslaget gifvits af professor Alfred Lichtwark i Hamburg. Galleriet upptager förnämligast nyare nordisk konst, företrädesvis svensk, med utmärkta dukar af den furstlige konstnären själf, Anders Zorn, Bruno Liljefors, Ernst Josephson, Carl Larsson, Eugen Jansson, Karl Nordström, Herman Norrman, m. fl.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

INTERIÖR FRÅN PRINS EUGENS KONSTGALLERI.

Kllchot: Kem. A.-B. *Dagligt Silfversparre, Sölm-Gbg.*

JOHANNES COLLIN.

"EN AF EUROPAS BÄSTA PLASTIKER."

Johannes Collin är född den 15 dec. 1873 på Södra Ugglarp i Göddelöfs socken i Skåne, son till framlidne landtbrukaren Tage Collin och hans efterlevande maka Emma Collin, dotter till prosten Anders Norrsell och Anna Wollin Lyngby. Färföräldrarna voro höfpredikanten Esaias Collin och Jeanette Stenberg i Skabersjö. Han är broder till Esaias Collin, den för tidigt bortgångne rikt begåfvade skalden. Han blef student i Lund 1892, konditionerade som informator två år i Småland och norra Skåne, studerade sedan två år juridik vid Lunds universitet. Vid 23 års ålder upptäckte han på allvar sin lust att bli bildhuggare, tog undervisning för den framstående porträttmålaren Fredrik Krebs i Lund i geometrisk konstruktions- och perspektivritning. För öfrigt pre-

Foto. Bagge, Lund. Kliché: Bengt Sjöversparre.
JOHANNES COLLIN.

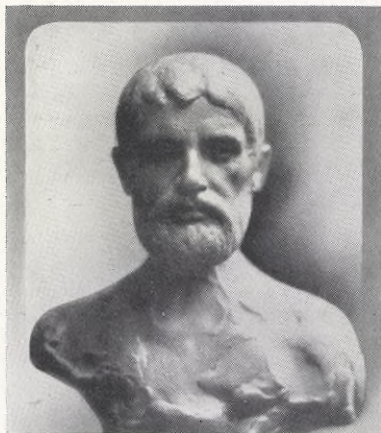
Mätte dessa tungt vägande ord från kompetent håll bidra till att väcka mera förstälse för den så styfmoderligt behandlade svenske bildhuggaren, som kunde nå de högsta måler. om han ej saknade de nödvändiga materiella förutsättningarna för en konstnärs lugna, målmedvetna, ihärdiga arbete! — Videant consules!

Ty det är åtminstone ej för mycket sagt: Det finns ingen svensk skulptör, som förmår på så fullödigt sätt besjåla den döda materien med darrande lifsglöd och högstämd charme och väcka dess slumrande skönhet till så härliga liniers rytmiska lek samt bedärande lyrik som denne skånske mästare.

Discrete moniti! Salvavi animam meam!

Lund den 3 dec. 1913.

D:r Heinz Hungerland.

"ROMERSK KEJSARE".

fessor Huber-Feldkirch som på sista internationella konstutställningen i München köpte Johannes Collins bronsbyst "Romersk kejsare". Han skriver bl. a.: "Jag ser i arbetet, så litet det är, ett i hög grad betydande konstverk, som på mig utövar en så stark personlig dragningskraft, som blott sällan ett alster af modern konst förmår göra. Jag anar i upphöfsmannen till detta arbete en talang af starkt utpräglad egenart, och om det lyckas eller lyckats honom att åstadkomma flera arbeten af denna kvalitet, så är han en af de bästa plastikerna i Europa". Sapienti sat!

"BILDHUGGARE".

tenderar konstnären själf vara ren autodidakt, fastän han formellt var elev vid Konstakademien i Stockholm åren 1899—01. Efter en längre studievistelse i Paris bosatte sig Johannes Collin åter i Lund.

Under mycket bekymmersamma förhållanden har han sedan arbetat här. Deterkännande han hoppats på har emellertid först kommit honom till del under de sista åren på tyska konstutställningar, där hans geniala mästerskap väckt uppsående.

Jag tillåter mig återgifva här några rader ur ett bref till mig från en af Tysklands mest framstående konstnärer pro-

GAMMAL KVINNA.

H. S. D:s Följetongs-afdelning börjar med detta nr en längre berättelse af *Tjirkov*, en af Rysslands yppersta nu levande författare. Berättelsen afviker i allt från den mondana typen, så med afseende ämnesval som framställningskonst. Red. har också afsett att göra ett afrott med några nr hvar efter en ny roman vidtager, hvilken vi hoppas i sinom tid skall vinna våra läsares gillande liksom förvisso deras spända intresse.

Redaktionen.

Hvar 8 Dag 1914.

Prenumeranter, hvilka vid stundande årsskifte önska erhålla Hvar 8 Dag utan afrott, behagade förnya prenumerationen i god tid och helst före den 28 dec. 1913.

Prenumeration å Hvar 8 Dags vanliga upplaga kr. 5 pr år och Lyxupplaga kr. 10 pr år (tryckt å planschpapper) mottages af hvarje Bokhandel och Postkontor i riket.

Expeditionen.

70 ÅR DEN 7 DECEMBER.

Efter fotografi tagen i dessa dagar af H. S. D:s Stockholmsfotograf.

En af Nordens mest kända och lästa författarinnor *professorkan Helena Nyblom* fyllde den 7 dec. 70 år. Dotter till den utmärkte danske målaren Jörgen Roed, ingick hon 1864 äktenskap med dåvarande docenten sedermera professor Carl Rupert Nyblom, bemärkt som konsthistoriker, ästetiker och diktare. Under årtionden framåt forfor det Nyblomska hemmet i Upsala att vara medelpunkten för den akademiska kretsen af unga estetici, hvilka här mottogo värmande och entusiasmerande impulser. Profes-

sorskan Nyblom, som tidigare ägnat sig åt musikalska studier, drogs efter hand öfver till litteraturen och debuterade på 1870-talet med en följd af noveller, som tillvunno henne allmänhetens sympatiska uppmärksamhet. Af fru Nybloms hand föreligga jämväl några samlingar lyriska, djupt känsliga, form-sköna dikter, ett antal fantasifula, fängslande sagor, några dramatiska arbeten och romaner samt ett flertal essayer och uppsatser i företrädesvis ästetiska ämnen.

ARBETARNES KONSTUTSTÄLLNING.

Arbetarnes Konstförening i Stockholm har i dagarne i huset, Jakobsbergsgatan 25 B., öppnat en utställning af föreningsmedlemmarnes arbeten. De utställda alstren, om än icke uttryck för en fullgånge konst, vittna dock om en djup skaparelängtan och delvis äfven om talang. Bland de mera betydande sakerna kunna nämnas A. Andréns skulptur "Vår", Ben t Tandbergs vackra Djurgårdsmotiv, snickare O. Anderssons etsningar samt A. Krügers landskapsmålningar.

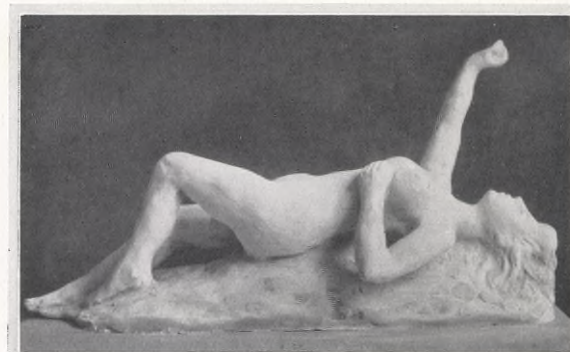

Foto. Ellquist, Stockholm.

"VÅR", skulptur af A. André.

Uts. Bengt Sjöbergparra.

BELLMANSHUSET målning af B. Tandberg.

ROSOR.

FÖR HVAR 8 DAG AF **K. G. OSSIAN-NILSSON.**

BADORKESTERN spelar sista eftermiddagsnumret — en vals — och tonerna trippa och sväiva utför den gröna slutningen, där badhotellet ligger uppkliivet.

Samtidigt börja middagskottterierna bryta upp. Rabatt efter rabatt af hvitklädda badgäster upplöses och sprides utför trappor och gåingar på väg mot stranden.

Stämningen, som en stund varit rätt hög, förefaller nu så där lagom lyftad. Pratet och skratten dämpas, de klinga musikaliskt mot bakgrunden af tonvälet, aldeles som i en melodram. En och annan af herrarna gnolar några takter af valsen efter. Och en och annan af damerna lyfter litet på klänningen och gungar med i dansrytmen, hvilken ju är dem alla medfödd och naturlig.

Det är bara de äldre, som ännu hålla samman i flock. De unga trifvas bättre i trio eller allra bäst i par. När en trio spränges, sker det just af den anledningen. Den uteslutne har fått sikte på en lämplig hälft. Det är sällan som någon med hälsan i behåll nu och här nöjer sig med sig själf till sällskap.

Handlar någon mot dessa regler, är det taktik, i de flesta fallen åtminstone.

— Birgit, följer du inte med oss? Birgit?

Den ljusa rösten låter litet orolig, och pupillerna irra i de långa, smala, något sneda blickstrimmorna.

— Birgit?

Den frågande har vändt sig om efter dröjerskan. Frågan klingar så ifrig, kanske därför att den är säker om svaret.

— Tack, inte nu — om en stund kanske!

Det är Birgits svar, som godtages med en liten axelryckning. Elsa är lika belåten. I själfva verket önskar hon alls inte ha Birgit att dela Edv — doktor Haglunds intresse med. Doktorn har ibland ett sätt att bliga på Birgit, så det kan förtreta ett lamm.

Men för ögonblicket är Ingeborg en farligare medtäflerska. Doktorn är förstås ombytlig och delar gärna sina gracer. Det förefaller ibland, som om han önskade hela badorten till sitt — jaktmonopol.

Han är styg, som så där kan gå och göra henne svartsjuk på hennes egen syster. Nå, däruppe anrycker ju löjtnanten. Då är eftermiddagen räddad, löjtnanten kommer att lägga beslag på Ingeborg för sig. Och Elsa får obestridd rå om sin doktor.

Birgits behöfs alltså inte länge.

— Hon är något till underlig, eller hur, doktor Haglund.

— Hur? Hvem? Jag ber om ursäkt — jag hörde inte, hvem frågan gällde.

— Naturligtvis! Så som Ingeborg lyckats intressera — med sin vackra stämma. Jag menade annars Birgit — fröken Hedström — som står däruppe på afsatsen — mol allena som vanligt.

— Säger ni det? Som vanligt?

Doktor Haglund har ovillkorligen vändt på huvudet och tittat sig tillbaka. Ögonkastet blir långvarigare, än han kanske själf vet om.

— Nå, kan ni henne nu?

— Som vanligt, säger fröken? Men jag kan då inte kalla fröken Hedström någon enstöring. Man ser henne inte så sällan tillsammans med oss andra. Och är ingen annan till hands, brukar jag själf —

Elsa skrattar litet tvunget. Hon förstår ju, att det är skämt. Den obeständige doktorn tycker om retas. Och ibland retar han henne verkligen. Hon

vet knappt, om hon egentligen håller af honom — tillräckligt i alla händelser för att —

Men det får bli en senare fråga. Han har inte förklarat sig ännu. Ibland önskar hon, att han gjorde det — så att hon ettdera kunde få ge honom en korg eller förpassa honom under toffeln. Något straff bör egenkärleken ha.

Elsa skrattar —

— Ja ni, ja — hvem är ni inte tillreds att trösta — i brist på andra?

Doktorn vände sig hastigt till syster Ingeborg. Han hvarken ser eller hör längre åt Elsas sida. I början roar det henne, emedan det bevisar, att det träffat. Men snart ångrar hon sig. Hennes spetsighet hade varit aldeles för träffande. Och sådant förlåta människorna aldrig — tacka för det!

Rätt nu har löjtnanten hunnit fram. Nej, nu fastnade han för fröken von Buhre. Hur länge han ämnade låta sig uppehållas af den —?

Doktorn fortsätter sin konversation med Ingeborg. Om man kan kalla det konversation! Ett struntprat hit och dit om ditt och datt. I den vanliga sorglöst och ytligt muntra tonarten.

Det ger ett sting i Elsa själf: är den tonarten inte hennes egen? Finns det egentligen någon utom Birgit Hedström, som kan föra ett allvarligt samtal? Birgit, hennes forna skolkamrat, begåfvad och — och, nåja, men så tråkig!

Löjtnanten dröjer alltjämt. Snart är han ur sikte. Det duger inte att gå här och tiga och höra på.

— Säg, doktor — ursäkta, att jag stör — får jag inte ett litet ord med i laget?

Elsa har förrådt, hur enträgen hon är, och ändå låtsar den grobianen om ingenting. Det är, så hon kunde brista i gråt. I gråt, nej, i skatt — nej, klösa honom, slå honom, öfverösa honom med nålhvassa ord, drifva honom ifrån sig i smälek —. Ah den här stunden skall han en gång få betala för! Hon skall skriva upp alltsammans i minnet.

— Allvarsamt taladt, doktor —

Han vände sig hastigt till Elsa.

— Sa ni: allvarsamt taladt?

— Just det, uppfostrade människa — barbar — grobian — egenkär!

Doktor Haglund betraktade Elsa road och förvånad. Hon förstär inte själf, hur orden kommit öfver hennes läppar.

— Är det jag, alltsammans, skrattar han, men tillägger i försonlig ton: Förlåt, om jag var oartig! Men jag hade någonting så viktigt att säga er fröken syster.

— Hvad kunde det vara för viktigt?

Hon är allvarsamt stött.

— Att fru Bolméen väger hundratjugo — trots allt hvad baddoktorn svettats för hennes skull!

— Fy, hvad ni vitsar! Kallar ni det någonting viktigt? Är det i den stilen ni underhåller fröken Hedström, undrar jag inte på, att hon undviker er. För konversera, det kan nu Birgit, man må säga hvad man vill.

— Det har ni rätt i, det kan hon, svarar Haglund litet spydigt, — men så har hon också förberedt sig grundligt. Läst specialarbeten om Kant och alltsammans af honom. Utom en mängd krimskrams af andra filosofer och poeter, förstås.

— Kallar ni det krimskrams, doktor? Hvariör har ni då läst sådant själf?

— För att förbereda mej för badorterna, antar jag. Liksom fröken Hedström.

— Ah, ni egenkär, tror ni Birgitt offerar en tanke på att lysa inför herrar? Jag känner Birgit se'n skoltiden, skall jag säga er.

Forts. å sid. 173.

ÄRKEBISKOPENS BEGRAFNING.

STATER OCH KÄRER
SAMLAS UTANFÖR
UNIVERSITETET.
*I spetsen studentkårens
fanborg.*

Ärkebiskop Ek-
mans jordafärd
försiggick med stor
högtidlighet i Upp-
sala den 5 decem-
ber. Vid begrafnin-
gen representerades
konungen af öfver-
stekammarherren
grefve Brahe, drott-
ningen af öfverkam-
marherre Rosen-

H. 8 D.3 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PROCESSIONEN.

Ktlob: Kem. A.-D. Besigt Sijversparre, Sthlm - Gbg.

blad, änkedrottning-
en af öfverkam-
marherre Celsing
och kronprinsen,
som af sjukdom
hindrats att enligt
önskan personli-
gen infinna sig, af
hofmarskalken fri-
herre Rålamb.
Prins Vilhelm var
personligen när-
varande. Enke-
hertiginnan af Da-
larne representerades af kammar-
herren friherre von
Essen.

Företrädd af stu-
dentkåren med

DE NÄRMAST
SÖRJANDE I PRO-
CESSIONEN.

fanborgen i spets-
sen utgick sor-
getåget från uni-
versitetsbyggnad-
en, där samling
ägt rum och anslöt sig
till de närmast
sörjande vid är-
kebiskopshuset.
Efter den bort-
gångnes anhöriga,
hvilka följde
omedelbart efter
kistan, kommo
processionsdel-
tagarna i följande
ordning:

ÄRKEBISKOPENS BEGRAFNING.

H. 8 Dn STOCKHOLMSFOTOGRAF.
KISTAN INBÄRES I DOMKYRKAN.

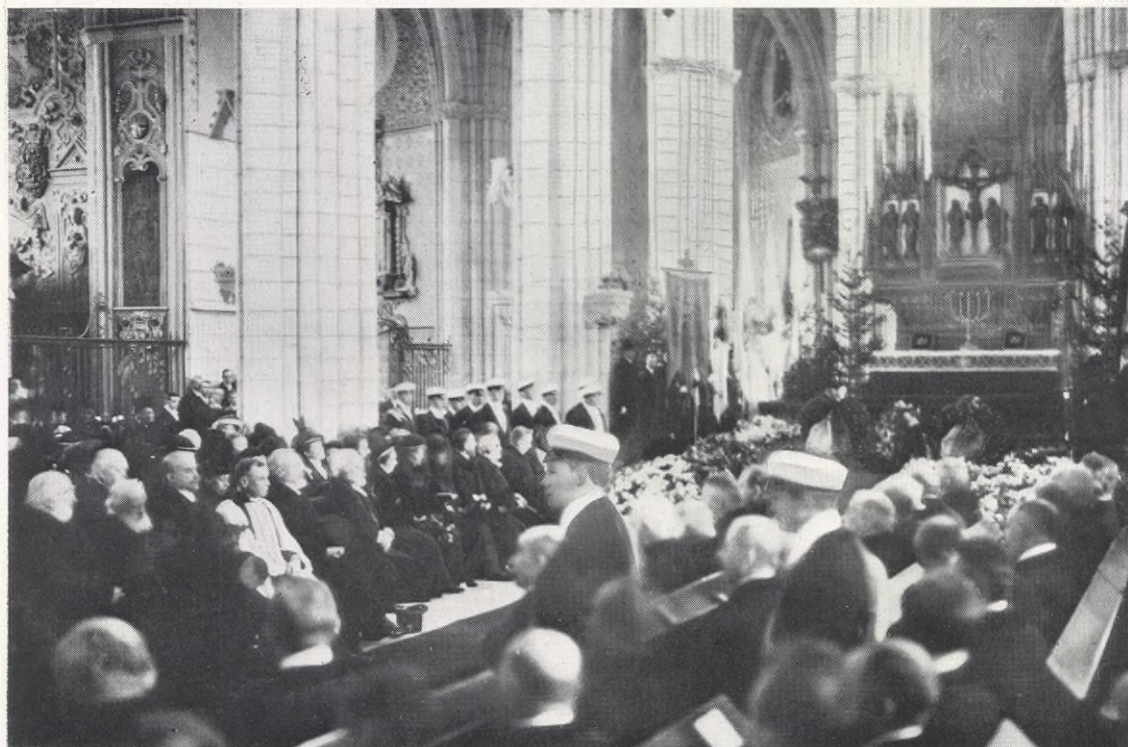
VID GRAFVEN.

Kliché: Demt Sjölversparre.

biskopar, landshöfdingar, utländska representanter, domkapitel, Stockholms konsistorium, missions- och diakonistyrelserna, prästerskapet, akademistaten, skoldirektioner, lärare- och officerskårer, kyrkorådet, landsstaten, magistraten, stadsfullmäktige samt öfriga deltagare.

Jordfästningen, hvilken ägde rum i Domkyrkan, förrättades af förutvarande domprosten Berggren. Begravningsmässan utfördes af domprosten Lundström och pastor Lindberg. Jordfästningsakten af-

slöts med Normans "Eolstoner" och Josefssons "Requiem" af en studentkör, hvarefter processionen lämnade kyrkan. Sedan kistan sänkts i grafven kring hvilken den rika blomstergården ordnats, nedlades med korta minnesord af särskilda deputerade kransar från en del korporationer, såsom Upsala domkapitel, ärkestiftets prästerskap s. a. Därefter framförde de närmast sörjande sitt sista afsked, nationsfanorna sänktes till hälsning öfver grafven och den gripande högtidligheten var till ända.

H. 8 Dn STOCKHOLMSFOTOGRAF.

JORDFÄSTNINGEN I UPSALA DOMKYRKA.

Kliché: Demt Sjölversparre.

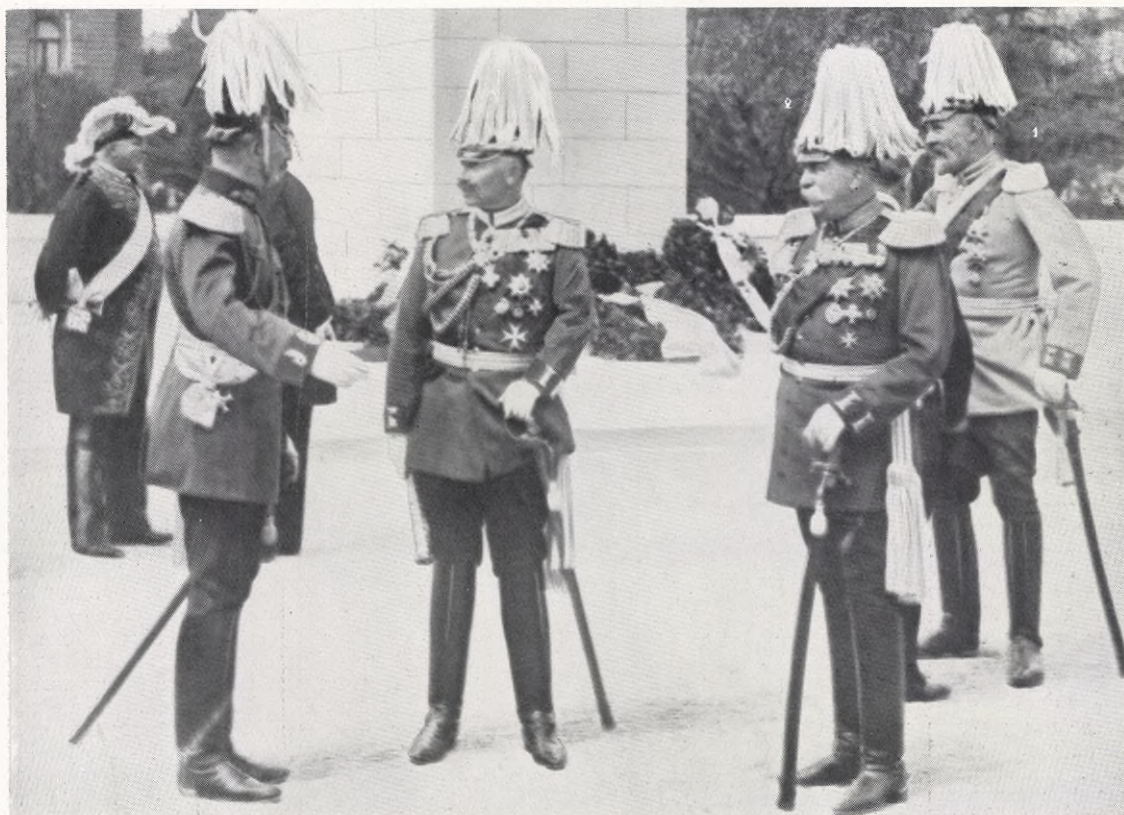

ZABERN-AFFÄREN.

Efter fotografi.
SLOTTSPLETSEN I ZABERN EFTER ATT HA AF MILITÄRPATRULL RENSATS MED PÅSKRUFVADE BÄJONETTER. I bakgrunden synas kasernerna för det där nu förlagda Infanteriregementet, i hvilka de häktade domstolsledamöterna insattes i arrest. Ursprungligen var byggnaden Napoleon III:s sommarresidens.

Klickat: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthm—Gö.

Efter fotografi.
KEJSAREN MOTTAGER I DANAUESCHINGEN RIKSKANSLERN V. BETHMAN-HOLLWEG (1) OCH STÅTHÄLLAREN I ELSASS-LOTHRINGEN GREFVE VON WEDEL (2), ditkallade med anledning af Zabern-affären. (Se text å nästa sida).

Klickat: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthm—Gö.

Efter fotografi.

Ett foto af Huset Sjuversparre.

PRINS WILHELM OCH PRINSESSAN SOPHIE AF WIED,
ALBANIENS BLIFVANDE FURSTEPAR.

Furstendömet Albanien har nu fått sin segslitna tronfråga löst sedan stormakterna enats om att på landets tron uppsätta prins Wilhelm af Wied hvilken tillhör en furstesläkt, som under den Napoleonska leken med krona och länder förlorade sitt territorium, riksgrefskapet Wied. Prinsen som är andre son till framlidne furst Wilhelm af Wied, är född 1876 och tjänstgör som kapten i tyska generalstaben. År 1906 ingick han förmålning med prinsessan Sophie af Schönburg-Waldenburg.

ZABERN-AFFÄREN.

Af en liten gnista kan blifva en stor eld. I början af november inträffade det, att löjtnant v. Forstner vid 99:de preussiska infanteriregementet, som är förlagd i den lilla staden Zabern i Elsass, under en instruktionstimma gaf anvisning åt rekryterna, huru de skulle försvara sig, om de blefvo angripna. Angriparne betecknades därvid af löjtnanten med benämningen "wackes", ett ord, som härstammar från latinets "vagus" och betyder något sådant som "luffare", "kringstrykare". Det är i hvarje fall ett skällsord och hvad som i detta sammanhang är betydelsefullt, ett skällsord, som i föraktlig mening användes om elsass-lothringarne såsom sådana. Löjtnanten gick vid sin instruktion ända därhän, att han utlofvade en pänningbelöning för hvarje nedstucken "wackes". Vid tre tillfällen titulerade han dessutom rekryter från Elsass med samma vackra namn och en gång hade en värnpliktig på order nödgats

anmäla sig hos honom med orden: "Jag är en wackes".

Nu får i Tyskland hvad under instruktionen förekommer icke för utomstående yppas. Men denna visa regel iaktogs icke. Saken kom i tidningarne och en häftig förbittring grep befolkningen i det annars tyskvänliga Zabern, en förbittring, som den 9 och 10 november tog sig uttryck i tämligen larmande demonstrationer, icke utan stenkastning på officerare o. s. v. Den 10 uppgifves den församlade mängden t. o. m. ha uppgått till 100 personer! Den följande tiden rådde jämförelsevis lugn ända tills den 26 nov., då några officerare blefvo omringade af en del ungdomliga skrikhalsar, af hvilka två överlämnades till polisen. Två dagar senare upprepades detta och en 18-årig yngling utslungade ett från karsärnen känt öknamn mot löjtnant von Forstner. Regementschefen gaf med anledning häraf order åt en löjtnant

Efter fotografi.
DE AF MILITÄR HÄKTADE DOMSTOLSLEDAMÖTERNA;
landsrättsråden Kalisch (x) och Beemelmann (xx).

Efter fotografi. Attiché: Bengt SJUversparre.
L. VON SANDERS, den tyske generalen, hvilken nyligen af *Turkiska* regeringen kallats att utbilda den *turkiska* armen, hvilket framkallat starka protester från trippel-ententestormakterna.

Efter fotografi. Attiché: Bengt SJUversparre.
MINISTERPRESIDENTEN BARTHOU (X) lemnar *Elyséepalatset* efter att hafva inlemnadt kabinetts afsked.

Schadt att med militär ränsa gatorna. Härunder häktades af militären c:a 30 personer, skyldiga och oskyldiga utan åtskillnad, bland dem t. o. m. allmänne åklagaren och domare i underretten på platsen. Flertalet af desse förvarades öfver natten i kaserrens källare, den s. k. Pandurakeller. Militärangreppen fortsattes följande aftnar under förevändning, att de civila myndigheterna icke förmådde upprätthålla ordningen. Detta bestreds af dessa. Saken bragtes nu inför riksdagen i form af interpellation. Denna besvarades den 3 dec. af rikskanslären v. Bethmann Hollweg och preussiske krigsministern v. Falkenhayn. Bådas anföranden voro affattade så, att de gáfvo intryck af, att regeringen ställde sig på militärmyndigheternas sida. Följden vardt en oerhörd förbittring och med den väldiga majoriteten af 293 röster (socialdem., framstegsvänliga folkpartiet, nationalliberala och centern förutom mindre grupper) mot 54 (de egentliga konservative) beslöt riksdagen "konstatera, att behandlingen af det ärende, som utgjorde föremål för interpellationen, icke motsvarade riksdagens åsikter".

Hvad följden häraf kommer att blifva är, då detta skrives, icke klart. Som en eftergift för riksdagens så kraftigt tillkännagifna mening får väl anses, att 99:de regementet redan afmarscherat från Zabern för att begifva sig till öfningsplatserna vid Hagenau och Betsch. Men allmänna åsikten är, att saken först med ett rikskanslärsskiifte kan anses till fullo utagerad. Så kraftig verkan kunna understundom "wackes" åstadkomma!

*

Ledaren för den till Turkiet inkallade tyska militärmissionen generallöjtnant Sanders kommer att öfvertaga kommandot öfver den till Konstantinopel förslagna första armékåren samt högsta befälet öfver Dardanellbefästningarne. Vidare blir han medlem i Högsta krigsrådet och erhåller ett mycket stort oberoende. Ryssland, understödt af England och Frankrike, motsätter sig med största bestämdhet denna anordning och fordrar, att militärmissionens ledare placeras i Adrianopel eller

någon annan proviansstad. Efterkommas icke dessa önsknigar, ämnar Ryssland öfverväga möjligheten af att underhålla en flottdivision i östra delen af medelhafvet som en motvikt mot Tysklands otillbörligt stora inflytande i Turkiet.

Efter fotografi. Attiché: Bengt SJUversparre.
MRS EMMELINE PANKHURST vid ankomsten till New York. Vid återkomsten till England häktad men i dagarne frigifven tillfölje hungerstrejk.

KANONBÅTEN "URD" UPPTAGEN FRÅN HAFSBOTTEN.

Efter fotografi.

"URDS" DÄCK EFTER 3 MÅNADERS HVILA PÅ HAFSBOTTEN I ÖRESUND.

Klöhn: Kem. A.-D. Denyt Sjöfvervare, Sjöm.-Gbg.

"URD" INFÖRES
TILL KÖPENHAMNS
REDD, buren på stål-
linor mellan ponton-
båtar.

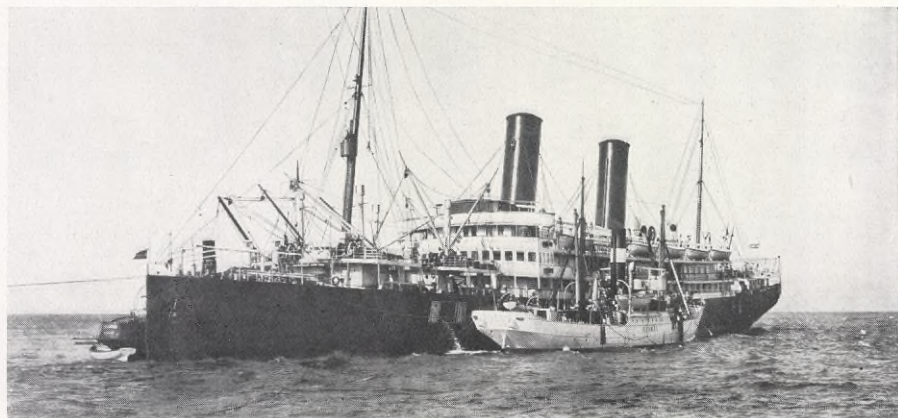
litet fartyg med en-
dast 500 tons depla-
cement. I ny- och
ombyggnad har den
dragit en kostnad af
en half million kr.

*

Den nya passager-
ångaren "Marien-
bad", 8,500 reg. tons,
tillhörande Österriki-
ska Lloydbolaget och
stadd på sin andra
resa från Bombay till
Triest grundstötte
den 13 nov. i sundet
mellan öarne Ithaca
och Cephalonia. Hårdt
läck måste den i
sjunkande tillstånd
sättas i land på ön
Santa Maura. Berg-
ningsångf. "Hermes"
ankom till stället och
påbörjade bärgnings-
arbetet. Den 18 nov.
blef ångaren flottagen
och af "Hermes" kon-
vojerad till Triest.

Kanonbåten "Urd",
som sistlidne sommar
under kustflottans öf-
ingar i Öresund den 22
aug. påräddes af pans-
arbåten Oden och gick
till botten, har i dagarne
upptagits af det danska
bärgningsbolaget Swit-
zer och införts till dess
docka i Köpenhamn för
att där upphuggas och
försäljas som skrot.
ngpannor, ammunition
och kanonskärmar skola
för ett fixerat, moder-
at pris tillhandahållas
svenska staten. De fyra
kanoner, som utgjorde
"Urds" bestyckning, äf-
vensom större delen af
inventarierna ha tidigare
bärgats af det svenska
verkstadsfartyget "Blen-
da".

"Urd", som byggdes
1878 och moderniserades
år 1899, var ett helt

SVENSKT BERGNINGSARBETE. Österrikiske Lloydångaren "Marienbad", strandad på ön Santa Maura å Greklands västkust, bergad af Neptunbolagets ångare "Hermes". Efter foto. insändt af en landsman på platsen.

Forts. fr. sid 166.

— Intressant säger doktorn, och hans uppsyn motsäger honom inte. Nå, hurdan var hon den tiden — mot herrar?

— Alldeles som nu, svarar Elsa rappt — hon struntade i dem.

Elsa har med ens blifvit röd af ifver på Birgits vägnar. Hon tycker, att hon försvarar kvinnokönet, när hon försvarar henne — eliter, som hon ett ögonblick erkänner, af alltsammans.

— Sää, spörjer doktorn allvarligt och liksom en smula kuschad, — men det är väl knappt rätta sättet att bli gift?

— Gift, utbrister Elsa och formligen studsar från marken. Som om det bekymrade en praktkvinna sådan som Birgit! Hon är mycket för god för er allesamman.

— Så, så, så, lugn i stormen! Hvilket loftal öfver en konkurrent!

— Hon är ingen konkurrent — till mig åtminstone, svarar blondhuvudet höfligt.

— Det har ni rätt i, infaller han litet tvetydigt och med en suck.

— Fröken Hedström, tillägger han efter en kort och pinsam paus, — är naturligtvis en utomordentlig kvinna. Men just därför — hm — en smula otillgänglig för oss vanliga dödliga.

— Bevars, så blydsam! Ni som eröfrat den filosofiska lagern!

— Tja, å yrkets vägnar.

— Ni förtalar er själf.

— Kanske. Men i alla fall, ser ni — en man binder inte en kvinna för att få strida med henne, utan för att få hvila sin själ —

Elsa rodnar igen och kanhända af harm.

— Det blir i längden säger doktorn, — detta att vara gift med sitt eget bibliotek —

— Hahaha —

— Att ständigt vid sin sida se en person, som genomskådar er, kritiserar ens bocker och slår en på fingrarna i grammatiken.

— Och rubbar tron på ens påfliga ofelbarhet, säger Elsa hvasvt.

— Kanske det. När vi lärde tvistat i katedern —, doktor Haglund bemödar sig att låta ironien framträda, — så vilja vi inte hemma upplysas om, att veder-sakaren i sak hade rätt. Hemma vilja vi möta ljusa leenden, blida ord, vackra visor och en omedveten, blygt rodnande prinsessan Törnrosa —

— Som sofver, medan prinsen är borta —?

— Ja —

— Och vaknar, när honom behagar —?

— Ja —

— Fy katten, hvad ni *är* egenkära, ni herrar!

— Inte alla! Jag vet dem, som skulle föredraga fröken Hedström.

— Det vill jag nästan hoppas till ert köns heder. — Men inte många. Hvad tror ni annars det betyder, att man bjuder unga damer rosor?

— Betyder? Naturligtvis, att — att man håller — att man vill visa dem en uppmärksamhet?

— Nej, att man på en gång räcker dem en förskrift och en spegel.

— En förskrift och en spegel, usch då!

— Jo — just det! När jag räcker min dam en ros, så menar jag: Sådan är ni, eller sådan bör ni vara! Omedveten, blygt rodnande eller oskuldshvit — en ljuflig och värnlös blomma — en ros!

— Värnlös? En ros har törnen.

— Nåja, det märker man först, när man brutit den.

— Verkligen?

Elsas sista utrop gäller inte bara doktors påstående. Hon upptäcker, att löjtnant Ekecrona ändt-ligen inställt sig och nu gör syster Ingeborg sin

uppvaktning. Det gläder henne så mycket mer, som hon själf och doktorn nu kommit riktigt i gång med att prata.

Elsa lånar i alla fall ett halft öra åt löjtnantens ord. Det är roligt att höra en ny röst, i synnerhet när man försäkrar sig om den gamla. För öfrigt vet hon, att löjtnanten har ett godt öga äfven till henne, och hon har ingenting emot att göra Ingeborg svartsjuk. Betaldt, kvitteradt!

— Jo, dom säger uppe i salongen, säger löjtnanten, — att Meissonier passerar i kväll eller i natt.

Doktorn, som märker, att hans dam blifvit tank-spridd, uppfångar löjtnantens fras.

— Meissonier är ju död, vet jag, säger Haglund spefullt. — Dog 1891.

— Meissonier — asch, inte är han död? skulle varit i dag då. Tidningarna —

— Ni menar väl inte Meissonier den yngre?

— Yngre? Visst är han yngre. Tjugotvå på sin höjd.

— Målaren? Föddes 1848.

— Asch, målaren? Hvem talar om målare? Fly-garen Meissonier, menar jag förstas. Han passerar i kväll eller i natt, sägs det. Ja, man kan säkert se honom från stranden.

Där befinner sig sällskapet redan. Några drop-par i en lång skumrand af hvitklädda människor, som i strandstolar eller — au naturel — njuta sandens varma hvithet och saltluftens ljumma friskhet.

Äfven Birgit Hedström har hittat en bekväm plats. Hon lutar ryggen mot en sanddyn. Här och där omkring henne ritar draget långa skugglinier från tufvorna af blått, sträfft strandgräs.

Birgit sitter litet afsides, och hon döljer inte för sig, att hon känner sig ensam. Det är ett tomrum på båda sidor om henne. Man tycks af någon or-sak undvika henne — kanske därför att man tror henne vilja vara i fred.

Ingenting är oriktigare. Birgit vill visst inte vara i fred. Hon är bara inte nog framfusig att tvinga sig på någon, och hon är utled på vanligt banalt kallprat. Hon tycker det underligt, att det i denna skara på flera hundra människor inte skall finnas en enda att på allvar byta tankar med.

Tankar? Ibland förargar henne blotta ordet. Hon vet, att hon klämmer ner folk med sina kraf på in-nehåll, på intelligens och allvar. Dessa kraf skrämna människorna ifrån henne.

Man kallar henne ett tungt temperament — trä-kig på sina håll.

Men hon vet ju, att hon inte är så torr och saft-lös, som de tro. Hon är ung, och man har sagt henne, att hon är vacker. Hur gärna ville hon inte höra det omigen, omigen — af någon, som kunde ge glans och glitter åt ordet och en smula mening! Hur gärna skulle hon inte vilja skratta, prata, leka med ord som de andra, leka och le sorglöst och medvetlöst —!

Hon vet, att hon skulle kunna det. Hon känner det spränga inom sig af alla sparade skratt och innestängda kvickheter. Bara någon ville, bara den riktigt ville — en, som en intelligent människa inte behöfde skämmas för alltför mycket!

— Hon småler — men allvarnar till, när hon märker, att leendet blifvit bittert.

Hon reser sig och tittar längs den bågformiga strandbukten. Detta yra, hvita vimmel, inte hör hon dit? Hon har i förbifarten uppsnappat doktor Haglunds fras om rosorna. Det här liknar verkligen en ofantlig rabatt af hvita, omedvetna, tanklösa rosor...

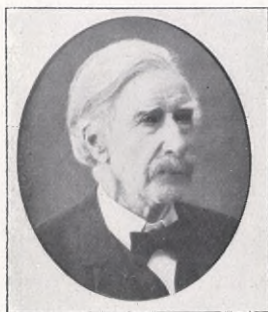
Hon anar, i hvilket sammanhang frasen förekom-mit. Hon minns sagan om prinsessan, som inte

Forts å sid. 176.

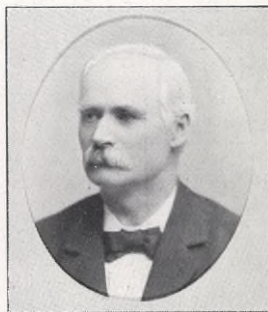

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

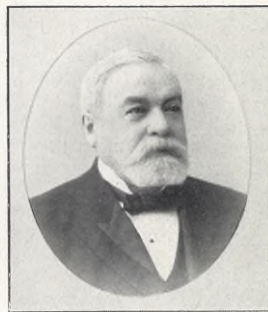
* Data å nästa sida.

W. M. CARLGREN.
F. d. Lektor. Fil. d.r. — Hernösand. — 80 år 8 Dec.*

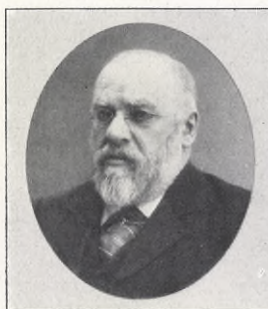
P. OLSSON.
F. d. Lektor. Fil. Dr. — Spengelvik. 75 år 11 Dec.*

A. WIBERG.
Bandirektör. — Stockholm. 65 år 15 Dec.*

C. G. BARTHELSON.
V. Häradshöfding. — Stockholm. 50 år 3 Dec.*

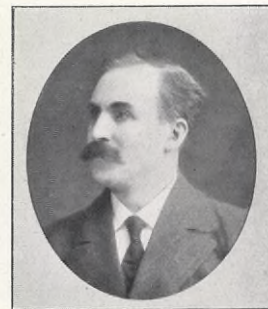
J. A. BRANDT.
Stadsläkare. — Norrtelje. 75 år 8 Dec.*

A. H. OTTERSTRÖM.
Regementsläkare. — Stockholm. 50 år 30 Nov.

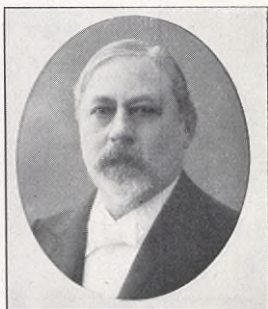
H. A. J. WELIN.
Tandläkare. — Stockholm. 50 år 15 Dec.*

S. GERTZEN.
Tandläkare. — New York. 50 år 30 Nov.*

P. BONDESSON.
Direktör. — Svalöf. 70 år 10 Dec.*

H. LARSON.
Direktör. — Skara. 60 år 7 Dec.*

A. JOHANSSON.
F. d. Handlande. — Linköping. 50 år 7 Dec.*

G. R. GRÖNKVIST.
Verkst. Dir. — Katrineholm. 50 år 3 Dec.*

N. ENGSTRÖM.
Prost. Kyrkoh. — Söderhvidinge, Lunds st. 70 år 4 Dec.

C. I. NORDBLAD.
Prost. Kyrkoherde. — Kila, Vesterås st. 70 år 29 Nov.

C. A. LÖNNERBLAD.
Kyrkoherde. Kommunalman. — Berghem. 50 år 29 Nov.

C. L. OLAUSSON.
Landbrukare. Riksd-man. — Lilldal. 50 år 8 Dec.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

C. BEXELL.
Fru — Varberg.
70 år 11 Dec.*

J. M. PETERSSON.
Fabrikör. Kommunalman. —
Hörby. 60 år 15 Dec.

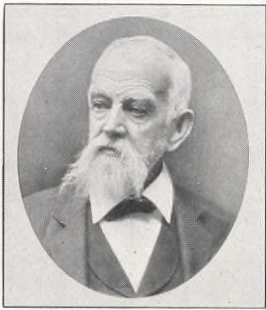
K. ANDREN.
Org. o. Folkskollär. Komm. st.
ordf. — Åker 60 år 14 Dec.

H. A. WALLER.
Grosshandl. Komm.-st. ordf.
Vara. — 50 år 9 Dec.

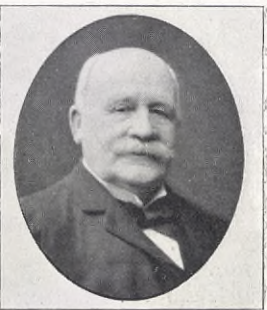
J. F. ÖDMANN †.
Handlande. — Karlstad.
F. 22. † 25 Nov*

O. HERMELIN †.
Frih. Landskapsmålare. —
Stocksund. F. 27. † 3 Dec.*

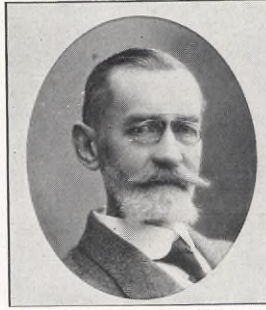
C. P. SANDBERG †.
Civilingenjör — London.
F. 32. † 4 Dec.*

B. G. STROMMAN †
F. d. Öjverstelöjtnant — Stock-
holm. F. 32. † 2 Dec.

J. O. NYSTRÖMER †.
F. d. Maskindirektör. — Sthlm.
F. 39. † 3 Dec.*

E. V. APPELBERG †.
Försäkr.-direktör. — Stocksund.
Stockholm. F. 62. † 21 Nov.

WILHEM CARLGRÉN. Stud.-ex. 52, fil. dr. 60, adj. i Vexjö 61, i Falun 62, lektor i Herösand 65. Har från tr. utg. tillfällighetsdikt, tal o. politiska tidsuppsatser: översikt af Nyare historien (I—III), Verldspolitiska ströf äg samt Norrland, sång.

PETER OLSSON. Stud.-ex. 58, fil. dr. 65, docent i zool. v. Lunds univ. 67, lektor i naturvetenskap i Östersund 69—05. Stadsfullmäktigt derst. 73—03.

CARL GUSTAF BARTHELSON. Stud.-ex. 82, hofr.-ex. 86, v. härads-höjding 90, not. i Sv. hofr. 98, stadsnot. i Stockholms rådst.-rätt 02—04, sekr. i Stockh. stadsfullmäktige sedan 04.

ALEXANDER WIBERG. Aig.-ex. fr. Tekn. inst. 70, Nivellör el. stat. ing. v. ensk. jernv. 70—75, bänings. v. St. jernv. 75—99, bandirektör v. i distr. i Stockholm sedan sistn. år.

AUGUST BRANDT. Stud.-ex. 57, med. lic. 70, stads-, skol-, lasarettso- badläkare i Norrtälje 77, fängelseläk. 97, stadsfullmäktigt sedan 79, ordf. 81—92, ordf. i helsov.-nämnden sedan 78; verkst. dir. o. ordf. i Badhusbol. led. af skolråd o. samskolestyr.

HENRIK WELIN. Stud.-ex. 84, tandläk.-ex. 87, prakt. tandläk. i Stockholm sedan 88. Lärare v. poliklin. i tandsjukd. o. examinator v. tandläk.-ex. 95—97, ff. lär. v. Tandläk.-inst. 98—01, ordf. sedan 01; hedersled. af Odont. fören. 95, af V. internat. tandläk. kongressen i Berlin 09. Uppfinnare af den s. k. Welinska giutningsmetoden samt af ett flertal inom tandtekniken mycket använda o. ansedda apparater. Utg. ett flertal tekn. o. vetenskapl. arbeten i sitt fack.

SVEN GERTZERN. Stud.-ex. i Upsala 88, teol. fil. ex. i Lund 90, öfver-gick t. stat. jernv. o. reste 91 till Amerika. Aflade tandläkarex. v. N. Y. Coll. of dentistry 92, anst. ss lärare derst. o. öppnade 04 egen praktik i N. Y. hvilken förskaffat honom anseende som skicklig yrkesman.

PER BONDESSON. Hufvuddelegare i Per Bondessons landtr.-a.-b. i Svalöf. Komm. ordf., landstingsman, led. af Riksd. F. K. (92—06) o. utsk. led.; kontraktso. m. m. Led. af ett stort antal styr. i ensk. o. allm. företag. Bedriver en både inom o. utom landet berömd, storartad uppfojning af älvseldjur, en verksamhet som vid de större landbruksmötena medfört 212 pris, deraf enbart för svin 132. Biogr. o. helsid.-portr. årg. X:10.

HJALMAR LARSON. Verkst. dir. i a.-b. Skarab. läns kasein-fabrik. Led. af stadsfullmäktige o. drätselkamm. i Skara, led. af styr. i Skarab. ensk. banks afd.-kontor; ordf. i styr. i. hushålln.-sällsk. smör- o. ostprof. F. d. landstingsman, kommunalordf., ordf. i vägstyr. samt nämndeman.

ALBERT JOHANSSON. Handl. i Linköping. Mångårig led. af stadsfullmäktige och drätselkamm. derst., ordf. i Fattigv.-styr. En af stiftarne af Odd Fellow-orden Östergyllen i Linköping.

ROBERT GRÖNKVIST. Hufvuddelegare i den betydande fabriksfirman f. tillv. af landtr.-maskiner Grönkvists mek. verkstads a.-b. i Katrineholm. En af samhällets o. ortens mest ansedda o. betrodda personligheter, af i. sedan 20 år led., v. ordf. eller ordf. i samtliga St. Malms s. s. o. Katrineholms municipalsams. fullmäktiges nämnder o. råd. Styr-led. i elektricitetsverket samt i ett flertal industriella företag i orten.

CECILIA BEXELL. Enka efter framl. godsegaren o. riksd.-mannen A. Bexell. Egariinna af den berömda "Mallandsstugan" i Varberg m. dess betydande samlingar af antikviteter o. husgeråd.

JOHAN FREDRIK ÖDMANN †. Öfvergick, efter afslutade studier v. Chalmerska inst., till handelsbanan o. bildade egen affär i Karlstad 47, hvilken han inneh. intill sena år. Vid sidan häraf egnade han stort intresse o. framgångsrikt arbete åt ett flertal betydande affärsföretag i sin stad o. ort. Särskildt verksam till stadens fromma efter branden 65. Under 40 år stadsfullmäktigt o. en tid dess v. ordf. Led. af styr. i Sv. allm. handelsförening, led. af helsov.-nämnden, byggn.-nämnden o. fattigv.-styr. I mer än 40 år ombud i Ståd. allm. brandstodsbolag o. inneh. af dess stora guldmedalj. Musikaliskt bevärad egde Ö. jemväl konstnärliga o. vittra anlag. En af sönerna är hofsångaren Arvid Ö.

OLOF HERMELIN †. U. löjtn. v. Vestg. dals reg. 48, o. deltog m. detta i krigskommender. å Fven s. å. löjtn. 50, afsk. 51 hvarefter han arrend. ett större gods i Östergöt. inköpte senare en egendom i Södermanl. Efter förberedande studier egnade han sig sedan 60 helt åt utövande af målning, blef 71 agré i Konstakad. o. dess kommissarie å värdsutställn. i Fj. ladelfia 76. Har efterlämnat ett betydande antal landskapsmålningar, hvareaf flera finnas å offentliga saml. bl. a. å Nationalmuseum o. Göteborg. museum samt i ett flertal ensk. gallerier o. samlingar. Förf. t. uppsatser af novel-list o. arkeolog. innehåll. Led. af Vitt.-hist. o. ant. akad. Biogr. o. helsid. portr. årg. VIII:25

CHRISTER SANDBERG †. Elev v. Chalmerska slöjdsk. 49, afg.-ex. fr. Faln bergssk. 51, stipend. å Jernkontorets metallrg. stat 52—60; Statens o. ensk. järnv. rälskont. 60, rådgivande ingenjör i London i jerns o. ståls användning t. jernvägsmateriel. Konstruktör af den öfver hela kontinenten bekanta Goliath-rälstypen. — Den skicklighet och omsorg hvareaf S. besigtigt all för våra jernvägar afsedt räls, torde vara en af de främsta orsakerna till det relativt ringa antalet jernvägsolyckor i Sverige.

OSCAR NYSTRÖMER †. Aig.-ex. fr. Teknolog.-inst. 60, byggn.-chef o. förestånd. v. industr. verk i Sverige 66—78, inneh. af Stockholms patent-byrå 78—80; maskindirektör v. Bergslag. jernv. a-b 80—08.

VICTOR APPELBERG †. Egnade sig, efter att ha genom Chalmerska inst., af liförsäkr.-verksamheten såsom inspektör. Grundade Lif- o. sjukförsäkr.-bol. Vasa 97 o. var dess verkst. dir. t. o. m. 09, då han tillförlige sjukdom afgick.

Foto. Jøger Sthos.

Kliché: Kom. A.-B. Bengt Sjöbergström, Skan-Göta

SCEN UR "MADONNANS JUVELER" Å K. TEATERN. Fru Oscâr (Maliella) och herr Oscâr (Rafuèle).

Forts. fr. sid. 173.

kunde skratta. Den man, som skulle få Birgit att skratta, hörde troligen sagan till. Lika gärna kunde hon skratta åt mannen i månen.

Hon vet inte, hur länge hon suttit här. Ensam, fördjupad i tankar, sina älskade, hatade tankar — i sin egen ensamhet. Luften har under tiden fått en blekare ton. Det börjar rätt nu skymma.

Då hör hon plötsligt ett anskri. Det kommer från de många strandstolarna. Människosorlet, som domnat med dagen, lefver upp. Det har kommit lif i de många hvita rosorna.

Nu hör hon någonting öfver sig. Hon tittar upp och förstår. Hon har sett det i tidningarna. Däruppe passerar just den djärfve, en käck, våghalsig ung spoling, hvars käckhet fäst världens blickar på honom.

Där passerar han. I en vacker fågellik flykt, som blott störes af det ideliga enformiga bullret från motorn.

Seså, nu glider han ut öfver hafvet, långt, långt bort mot en oviss strand, medan jublet följer honom och väntar honom.

I detsamma faller en skugga för hennes ögon, ovillkorligen tittar hon ner: där ligger en röd vacker ros för hennes fötter.

Drömmer hon? Den låg där inte nyss. Ingen människa syns inom kasthåll. Den måste — rosen måste ha fallit där uppifrån, från det okända och den okände, en hyllning, kanske ofrivillig och till en okänd. Som från mannen i månen —!

Hon måste skratta. Hon reser sig. Hon känner en plötslig lust att söka upp sitt bordssällskap — att söka en liten ordskärmytsling med den där doktor Haglund — som hon för resten inte vidare intrasserar sig för.

En streber, hvad se'n? Kan väl duga att öfva

tungan på — och hvarför synas sämre än de underlägsna?

Den rätte? Nå, han kommer en dag — kanske som från skyn!

Därmed fäster Birgit Hedström leende rosen i sitt bälte och förbereder sitt inkast och sin stämning för pratmakaren nummer ett.

SLUT.

Den länge bebadade operanyheten *Madonnans juveler* af italieneren *Ermano Wolf-Ferrari* gafs den 4 dec. på K. Teatern i Stockholm o. erhöill därvid ett entusiastiskt mottagande af den fulltaliga publiken. Även kritiken konstaterar att föreställningen blef en betydande framgång.

Amatörfotograf

Kliché: Bengt Sjöbergström

TORNPIRAN Å LYSEKILS KYRKA EFTER SENASTE ORKAN

INNEHÅLL. Förste hofjägmästaren, friherre Nils Trolle (biografi och helsidesporträtt). — Professorskan Helena Nyblom 70 år. — En nyupptäckt svensk skulptör. — Arbetarnes konstförening utställer. — Arkebiskop Ekmans jordafärd. — Zabernaffjuren. — Albanians furstepar. — Bilder ur den utländska dagskrönikan — Kanonbåten Urds bärgning. — Svenskt bärgningsarbete i Medelhafvet. — "Madonnans juveler" på Operan. — Orkanens verkningar. — Veckans porträttgalleri. — "Rosor". Af K. G. Ossian-Nilsson

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.